

Mile Boban

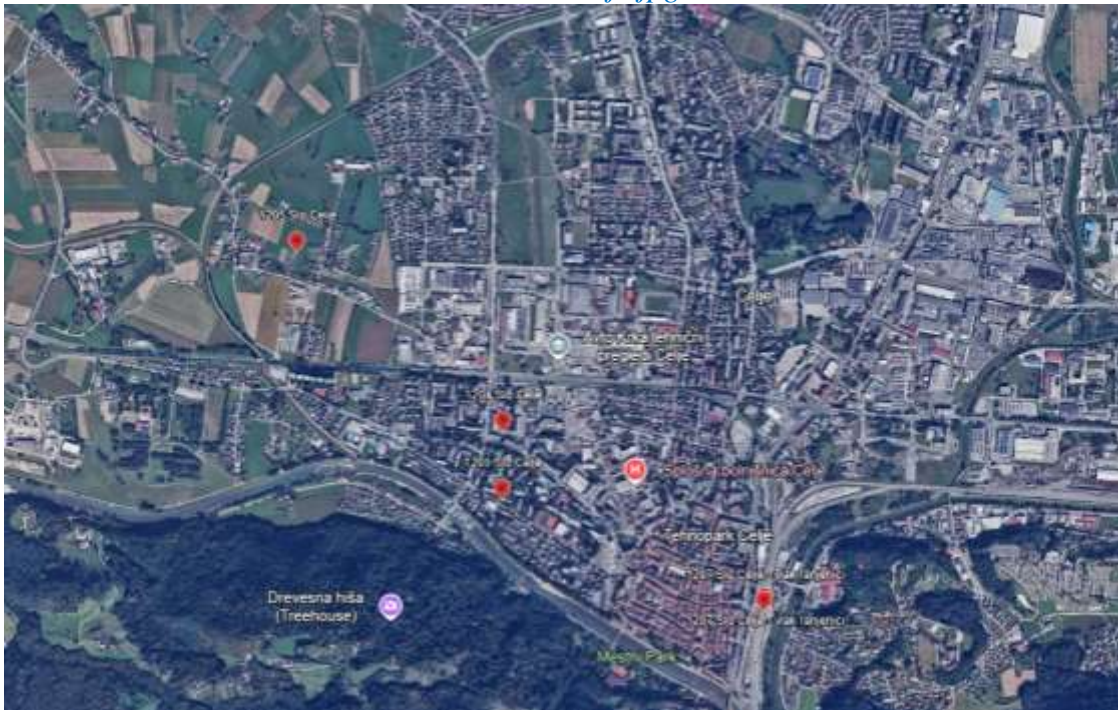
OD IVAN PLANINE DO BLEIBURGA (12. dio)

http://www.safaric-safaric.si/zds@@@/Zzx_POVEZNICE.htm

UVOD U OPIS – “OD IVAN PLANINE DO BLEIBURGA” – DRINA br. 2 1963. (2.dio) – Otporaš
<https://otporas.com/uvod-u-opis-od-ivan-planine-do-bleiburga-drina-br-2-1963-2-dio/>

General Boban, došavši sa svojim jurišnicima, vatrom topova i bacača prokrio je put tamo, gdje su ga partizani sprječavali. Ulazeći tako u grad (1201 Slo Celje), partizani su i od njega zatražili, da se razoruža. Na tu njihovu drskost i šumu crvenih zastava po gradu, **raspalila je udarna legija šarcima po njima i njihovim zastavama. Dosta je partizana palo.** (Prilažem dvije slike. Prva je iz *Serainga* (1202 Belg Serainga), *Belgija 1932*. S desna je Ranko Boban, drži svoju desnu ruku na lijevom ramenu moje oca Petra Boban koji sjedi drži desnu ruku na malom okruglom stolu. Drugi mi nisu poznati.

1201 Slo Celje.jpg

1202 Belgija Serainga.jpg

Belgija 1932. S desna je Ranko Boban, drži svoju desnu ruku na lijevom ramenu moje oca Petra Boban koji sjedi drži desnu ruku na malom okruglom stolu. Drugi mi nisu poznati.

Ova vojnička slika generala Viteza Ranka Boban prikazuje njega i njegov "Šarac" kojim je raspalio po partizanima u Celju, mislim 9. svibnja 1945. Moja opaska Mile.)

General Luburić, ušavši drugim kanalom, zadržavao se je na celjskom pojasu i objedinjivao akcije probijanja.

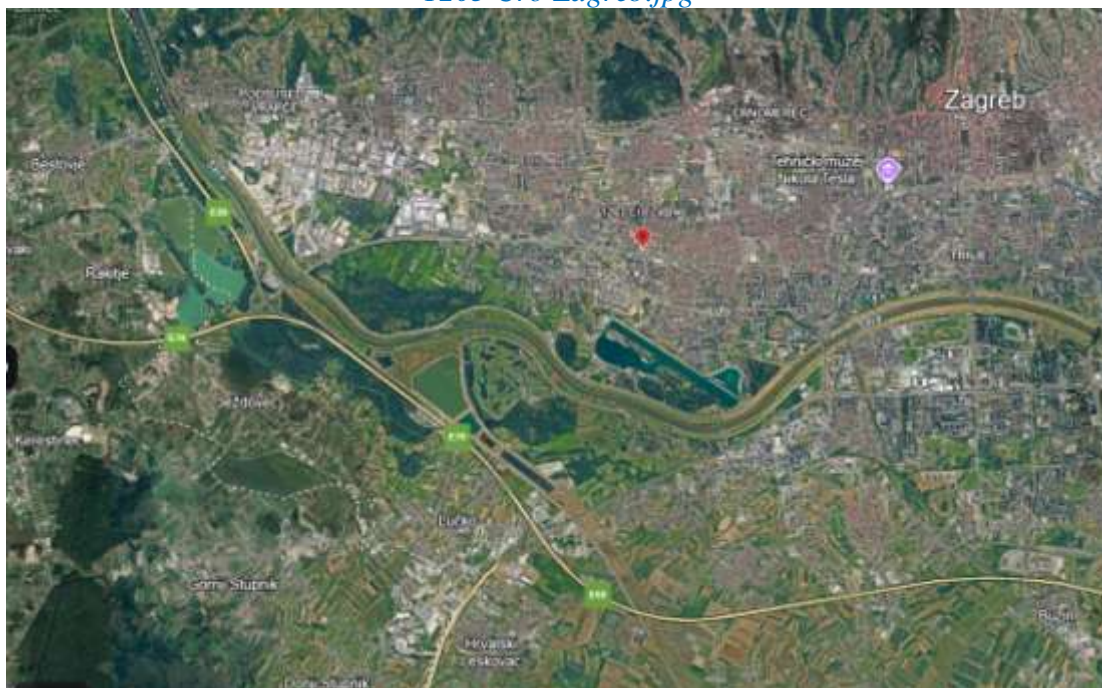
U jednoj teškoj situaciji po podne napao je jednom boračkom grupom partizane pred sobom, koji su zatvarali ulice lijevo i desno. Partizani su na to, kao neravni, odstupili. Crnogorci pod zapovjedništvom poručnika Janjića našli su se uz bok Hrvatima (udarna satnija pukovnika Agrama).

Glas o suzbijanju partizana širio se munjevitom brzinom. Cijelo je začelje glavne skupine bilo ohrabrenje ovim događajem. Narod i vojska pouzdavali su se još u generala Luburića i Bobana, dok se je o drugima malo računa vodilo, odnosno od njih nije bilo ništa pametno očekivano. (*Uz druge podatke, osobito poslušno "Pokoljem" od fra. Otona Knezovića, str. 5. i 6.*)

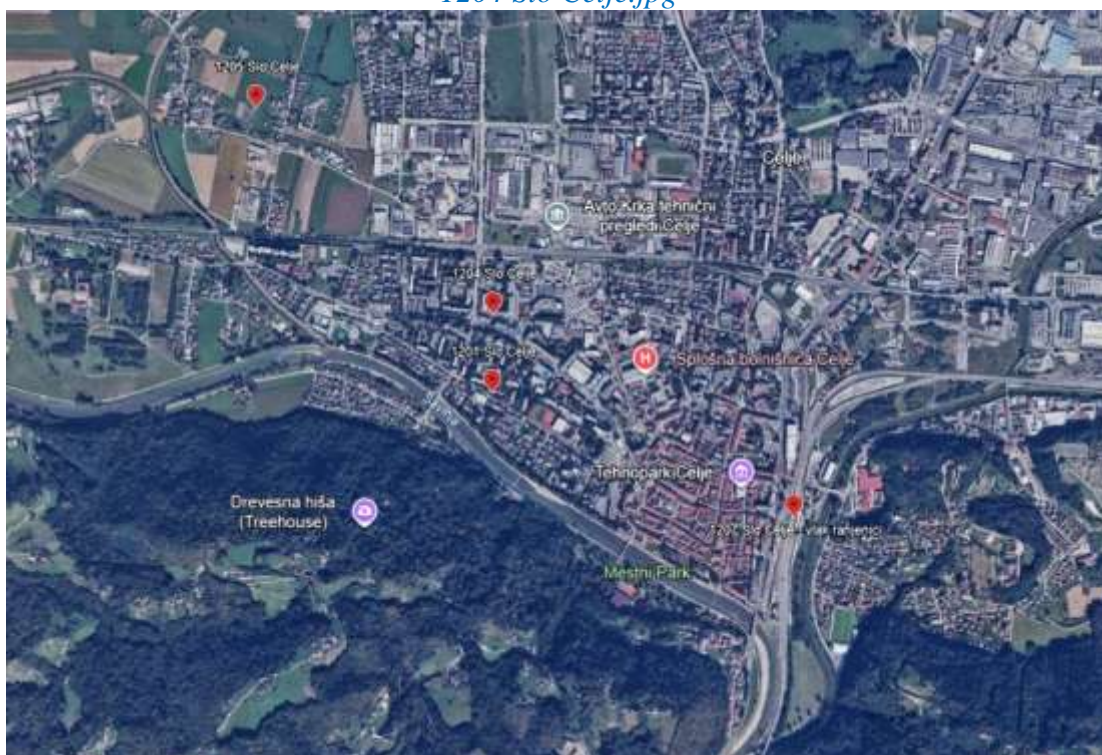
Medjutim, pobjegli partizani iskršli su na drugom dijelu grada. Konačno, novim bandama partizani su bili zagospodarili Celjem. Tada su se njime mogle probiti još jedino dobro ščetane, naoružane i odlučne satnije, odnosno zaobići ga. Sve ostalo bilo je hvatano, što spada vremenski u zalazničke borbe.

Do pred večer najveća kolona iz Zagreba ([1203 Cro Zagreb](#)), pošla na **7. svibnja**, kao i sve pokretljivije, brže i spretnije skupine iz Varaždina i Karlovac, ili drugi skup od tri četvrtine glavnog mnoštva - jer je jedna četvrtina prošla još **9. svibnja** - makar i sa znatnim gubitcima prošle su Celjem ([1204 Slo Celje](#)).

1203 Cro Zagreb.jpg

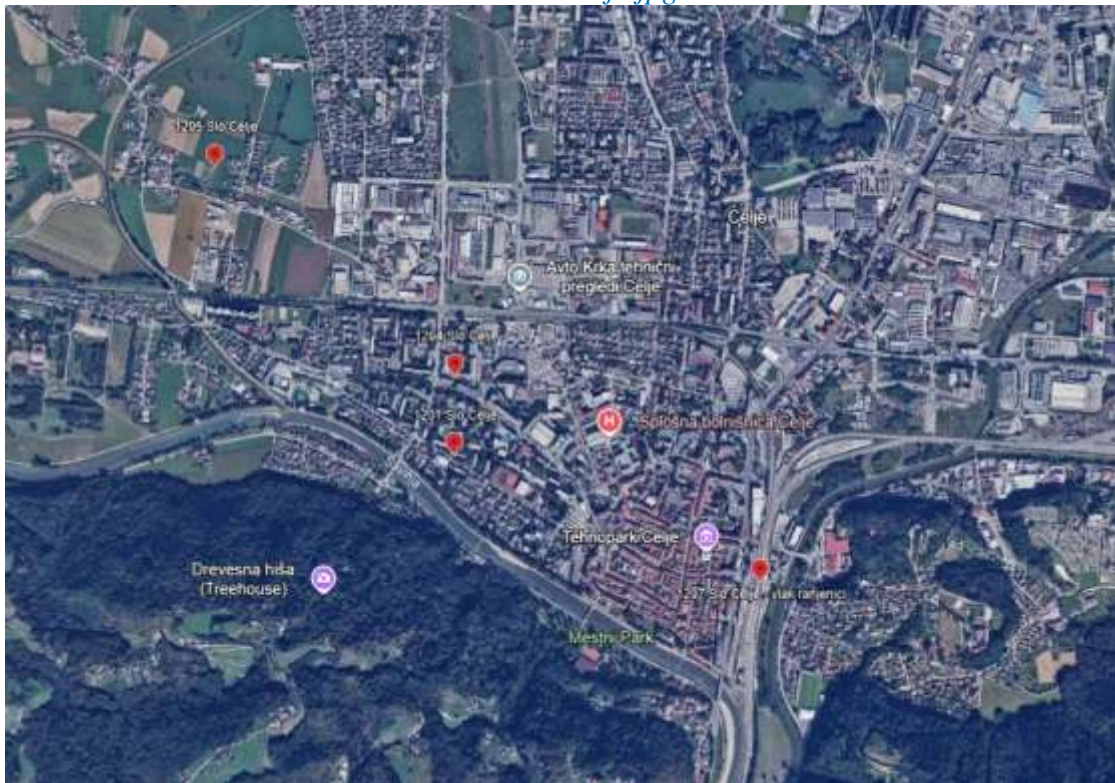

1204 Slo Celje.jpg

Proboj Celjem ([1205 Slo Celje](#)) jedan je hrvatski uspjeh na početku exodusa, na koje su Hrvati dobili potrebni ratni moral, da su se mogli par dana kasnije probiti i na Dravograd ([1206 Slo Dravograd](#)). Taj proboj prekvalio je mnoštvo, da se je dalje sve više oslanjao samo na sebe. Za to je dokaz, da kod pomanjkanja vodstva odmah na početku, hrvatski je zbjeg vođen direktivom svog razuma i osjećajima rodoljubnog srca i hrvatske krvi.

1205 Slo Celje.jpg

1206 Slo Dravograd.jpg

x

KRVAVA CELJSKA NOĆ 10. i 11. SVIBNJA

U Celju se je ove noći stišala ratna buka, da je nadomjeste zločini, pljačke, mučenja i ubijanja. Nakon ponosnog hrvatskog odbijanja, da se predaju partizanima i nakon djelomične partizanske pobjede nad njima, **zavladalo je nad Hrvatima muklo klanje. Mjesto slike šarenila vojske, u Celju je nastala crvena slika - slika krvi. Nakon užurbanosti i stiske prometa, zavladala je**

partizanska raspasanost i žurba u klanju Hrvata, kako se nije do sada zabilježilo u povijesti. (Neka mi se dozvoli ovdje dodati što je u četvrtak 23 veljače 2023. rekao gradonačelnik Zagreba Tomislav Tomašević: **"Nije normalno da u Zagrebu neke ulice nose imena ustaša..."** Sramota!!! nad sramotama!!! Kako te nije stid da tako misliš o Hrvatima i Hrvatima koji su svoje živote dali za Hrvatsku Državu prije nego si se ti rodiš, a koju ti danas, zahvaljujući njima i njihovim žrtvama predstavljaš. Odnosi se na Dr. Antu Bonifačića, Vrhbosanskog Nadbiskupa dr. Ivana Šarić, predsjednika Matice Hrvatske Filip Lukass i drugi...I to je politička elita današnje druge Hrvatske Države sa dva (2) inicijala RH. u prošlom dvadesetom stoljeću. Mo. Mile Boban, Otporaš.)

Uz već spomenuta ubijanja na ulicama tokom dana, s nastupom mraka počeli su partizani u podrumu spomenute vojarne ubijati, te su u toku noći ubili 200 časnika, koji su bili u podrumu nagravani. Cijele su se noći iz podruma čuli jezivi krici i smrtni hropci. (Iz članka "Strahoviti doživljaji" od P. Stefanića.) (Bio bih vrlo sretan i zadovoljan kada bi netko mogao i uspio ovo staviti na stol gradonačelniku glavnog grada svih Hrvata, Zagreb, Tomislavu Tomaševiću da vidi, da pročita i da zna šta su njegovi ljubimci jugoslavenski komunisti i partizani radili i kako su u podrumima, na ulicama, u šumama itd. ubijali Hrvate svih staleža, svih godina i svih starosti. **PROBUDI SE NEPROBUĐENI HRVATU!!!** Mo. Otporaš.)

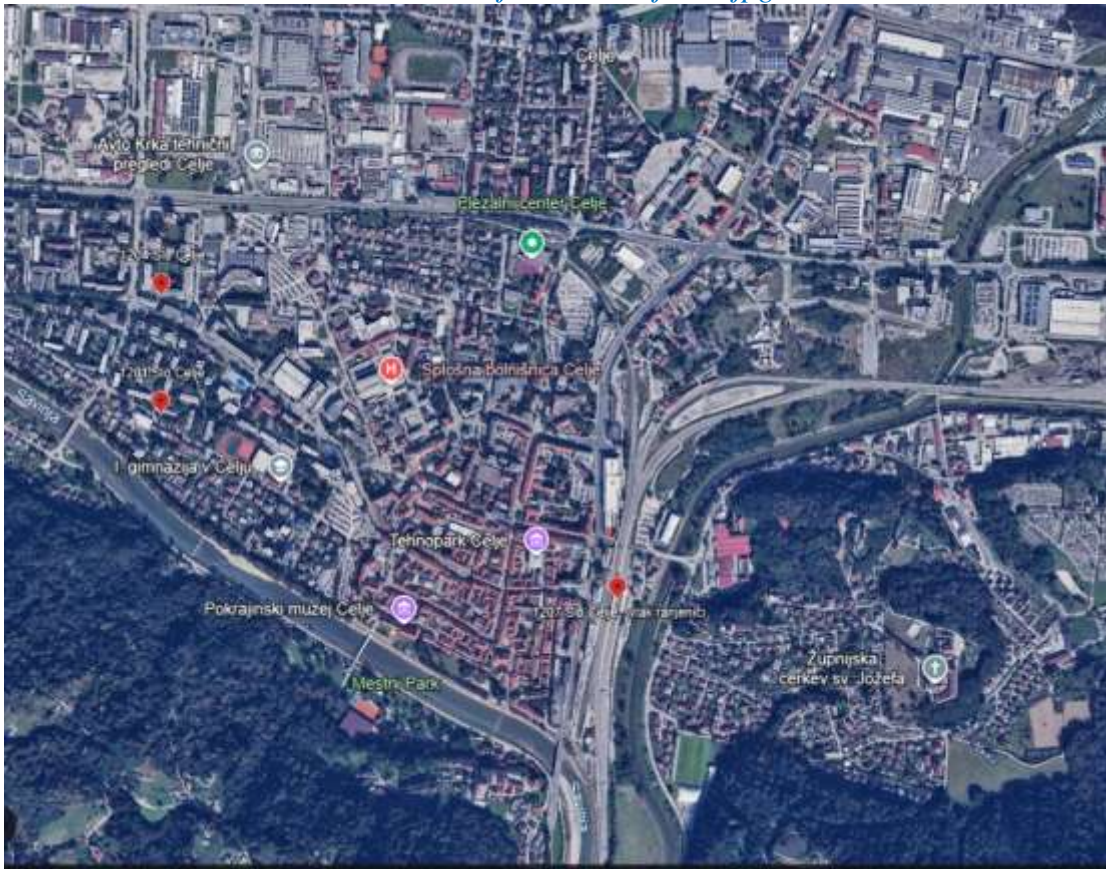
Pokolj 200 časnika u Celju prvi je masovni pokolj iz partizanskog plana o klanju hrvatskog naroda. Svuda po Celju orgijala je partizanska krvožednost, pljačka i njihovo međusobno natjecanje u nedjelima. Zbog toga mogle su neke posljednje hrvatske skupinice mirno prolaziti Celjem, jer su partizani bili zabavljeni pljačkanje Nijemaca.

Ove noći klali su desetke i desetke vojnika i građana i na drugim točkama Celja ([1207 Slo Celje](#)), koliko su samo mogli štite. Jedan strašan zločin počinili su i na željezničkoj postaji, gdje su u predvečerje **spalili pet vagona s hrvatskim teškim ranjenicima, vezanim uz postelje**, koji su krenuli vlakom iz Zagreba **7. svibnja u 4. sata**. Vlak je radi čestih napada iz zraka i potrebe osiguranja po hrvatskim jedinicama vozio puna dva dana, t.j, do **4. sata 9. svibnja**. Ti vagoni su u Celju bili stavljeni na jedan sporedni kolosijek i ostavljeni. Ranjenici su bili i dalje normalno njegovani, ali su teško trpjeli od prigorijelog sunca. Kada je **10. svibnja** nastao prvi suton, partizani su sa nekoliko stotina litara benzina polili vagone i zapalili. Vagoni su planuli, a vrsci ranjenika, vezani uz postelje, prolamali su se oni, nadaleko, koji su iskočili kroz prozore, bili su po [\(Ovo svakako treba doći na stol i pred nos MRŽNJOM OPRANOG MOZGA Gradonačelniku grada Zagreba Tomislavu Tomaševići i svim onima koji su kao i on MRŽNJOM OPIJENI NA HRVATSKA TEMELJNA NAČELA KOJA GLASE: NE MRZI NIKOGA, A POSEBNO NE MRZI NAJBЛИŽEG SVOG, A TO JE SVAKI HRVAT. Mo. Mile Boban.\)](#)

partizanima vraćeni natrag u plamen. Pet vagona s dvadeset hrvatskih teških ranjenika gorili su nekoliko sati.

1207 Slo Celje - vlak ranjenici.jpg

Partizani su uživali u mukama gorućih. Bila je to strašna slika stvarnosti. Slika na putu partizansko - komunističkog "oslobodjenja" mučeničke Hrvatske. Najzad su bolni krikovi bili sve redji. Odigrao se je jedan zločinački partizanski čin nad goloruki i bolesnim hrvatskim vojnicima. (Iz članka "Odlomak iz Hrvatske Tragedije - gori hrvatski ranjenički vlak" od Dragutina Došena, "Danica", Chicago, 1950.)

Treći čin prve celjske krvave noći sastojao se u dovođenju Hrvata iz okoline, gdje su ih partizani nekolicinu odmah likvidirali, ali najvećim dijelom odveli dalje na, upravo ustrojavano, mjesto za masovno ubijanje - u Teharije ([1208 Slo Teharja](#)), o kojemu detaljnije u "Trećoj fazi".

1208 Slo Celje - Teharje.jpg

Nastavlja se (13. dio) **ODVOJAK MARIBOR**, "Treća faza" je na stranici 80 [?](#).